

schuld van f 35.242 heeft achtergelaten en dat er geen enkele kans is dat die geïnd kan worden, doordat ze onder Gijsbert van Velzen en Jacobus Henricus van Jever is ontstaan. Daarom, en om de boeken op te schonen, is toegestaan deze vordering af te schrijven. Maar over de schulden van de nieuwe kooplieden en de reeds ingeboekte 8000 pagoden voor de textiel die bij de inval van de Marathas was verbrand, werd nog geen besluit genomen. Dit is ook het geval met de kosten voor de bouw van het fort te Bimlipatam. Het begrote bedrag van f 14.158 werd met f 8732 overschreden. De residenten Pieter Abrahamsz. Bronsveld en Carel Lodewijk Hagemester voerden dit bedrag op als onkosten die bij de zogenaamde omsingelen van dat kantoor in 1761 zijn gemaakt. Tenslotte mag er ropia 663 $\frac{3}{4}$  die de overleden Hagemester wel voor de goederen van de gevluchte tolk en brahmaan heeft ontvangen, maar niet heeft ingeboekt, afgeschreven worden. De berichten van de naar Bimlipatam gezonden gecommiteerden, zowel als van [fol. 1477] de nieuwe opperhoofden worden afgewacht. Gelukkig betaalden de gewezen residenten daar ropia 5921 terug die ze op eigen gezag in contanten en in de vorm van geschenken aan de vorst en diens moeder gaven, en vergoedden de vroegere residenten Bronsveld en Hagemester de Compagnie ropia 9300 die ze aan een zekere Gopoe gaven. Dit bedrag diende om een vordering die de overleden vorst Ananda Rasu op de gewezen residenten Jan Aping en Frederik Willem Bloeme zou hebben, af te betalen. Op bevel van het bestuur was het door hen reeds in de kas gestort. Hun verzoek om van deze vergoeding ontslagen te worden is afgewezen, maar Bronsveld en Hagemester zullen van de Compagnie wel alle hulp krijgen om hun geld van genoemde vorst en Gopoe terug te krijgen, omdat ze door de duistere streken van hun inlandse dienaren in dit parket zijn geraakt. Daarbij mag de Compagnie geen nadeel ondervinden. [fol. 1478] Pas nadat de gecommiteerden verslag hebben uitgebracht over de inning van de oude schulden, zal er een besluit over de nieuwe verstrekkingen aan de kooplieden genomen worden. Ook kon men nog geen besluit nemen over het bericht in de brief van 14 oktober 1764 dat er onder de nieuwe verstrekkingen aan de kooplieden van f 66.152,- zich een bedrag van f 28.175 ten laste van koopman Sicca Wirana bevindt. Dit betrof 6 $\frac{1}{2}$  pak bethilles en 21 pakken guinees gebleekt die in 1761 uit Nagapattinam naar Bimlipatam waren teruggezonden en waarvoor die koopman was gedebiteerd, terwijl het onduidelijk was waar die goederen gebleven waren. Het bestuur is voorgehouden dat dit verdacht is. [fol. 1479] Daarbij komt nog dat in de verantwoording van resident Pieter Abrahamsz. Bronsveld, gevoegd bij het besluit te Nagapattinam van 2 juni 1764, over terugzending van 86 pakken guinees wordt gesproken. Aan de andere kant verklaart Bronsveld in zijn verantwoording dat hij en Hagemester de kooplieden hadden toegestaan textiel naar elders te verzenden, omdat ze te Bimlipatam niet verkoopbaar was. Sicca Wirana was voor zijn deel gedebiteerd, maar het schip waarmee de goederen werden verzonden, was door tegenwind en ongelukken niet aangekomen en deze post bleef zo door het onvermogen van de kooplieden staan. Dit is een bewijs van willekeurig en strafbaar handelen. [fol. 1480] Er hadden daartegen wel passende maatregelen genomen kunnen worden, maar een definitief besluit werd uitgesteld totdat een rapport van de gecommiteerden is ontvangen. Dit is ook het geval met pagode 6038 die naast wat hij in voorraad had, aan de leverancier Ankoel Panda Kistnama is verstrekt. Ook is er ernstig ongenoegen geuit dat er geen opgave is gedaan van de werkelijke schulden, hetzij goede, dubieuze dan wel slechte, waar zij verantwoordelijk voor zijn. [fol. 1481] Volgens de lijst die in 1763 werd verzonden, is er te Porto Novo f 15.128 aan dubieuze schulden en te Jagannathpur f 5137. In de brief van 14 juni 1764 is navraag gedaan en in het antwoord van 14 oktober 1764 wordt gemeld dat ze geheel desperaat zijn. Dat deze vorderingen aanvankelijk geheim zijn gehouden verdient een zware straf, en de aftredende gouverneur en raad zou zelfs de vergoeding ervan opgelegd kunnen worden. Men zal echter lankmoedig zijn. De schuld te Porto Novo ontstond al in 1740, toen de logie door de Marathas werd geplunderd, en is mede veroorzaakt door verlies van textiel die door koopman Wenga Dasselam Mudaliyar was geleverd. Deze was daarvoor in hechtenis genomen, maar hij was geheel niet in staat zijn schuld af te lossen. [fol. 1482] De schuld te Jagannathpur is van vier kooplieden en